

Den gyldne Abc.

Alt hvad Du begynder, min elskende Sjæl,
Frygt Herren for alting saa gaar det Dig vel,
Men agter Du nogentid Kjød for din Arm,
Det bliver Dig selv dog omsider til Harm.

Bebreid ei din Broder om han sig forser,
Betænk at Du selv er skabt udaf Ler,
Hvi vil Du derfor en Anden bele,
Du ved ei hvad Dig eller dine kan ske.

Companer og allehaande rygesløst Val,
Om Du dennem elsker, Du tjener Utal;
Thi hvo sig beblander med Mæsk eller Drab,
Han ædes af Svinet før han ved deraf.

Drik aldrig dig drukken af Mjød eller Vin;
Thi saadant aarsager Dig snarlig Ruin,
Hvor finder man Armod hvor finder man Ve?
Hos Drankere findes alt saadant at ske.

Elst Gud og din Næste, men Herren dog mest,
Blandt christelig Dyder er Kjærlighed bedst.
De swigfulde Hjerter det aldrig vel gaar;
Thi Falskhed sin Herre paa Halsen dog slaar.

V box 14:404

Fordel ei din Broder i Kjob og i Salg,
Ulovlig Haandtering ei lykkes ret skal,
Hvor Rigdom sig samler af fremmed Mands Eved,
Den Arv kommer reppe i tredie Led.

Giv gjerne den Arme som staar for din Dør,
Gud elsker den som Varmhjertighed gjør,
En Skilling som gives i Jesu Navn ud
Den sættes paa Hente tidobbelt hos Gud.

Hold Venstab med Alle, Gemenstab med Faa,
Der er ikke alle man lide kan paa,
Ihi mangen i Tale belover sig tryg,
Men naar det paagjælder da vender de Nyg.

I hvad Du belover, dit Løfte staa fast,
Gaa ei fra dit Løfte, det er Dig en Last.
Ihi hvo der ei holder sit Ord og Afsted,
Hans Hertignavns Nygte forkleines derved.

Kast Ingen for Næsten sin Legems Skavank,
Betænk at os alle har Synden gjort krank,
Hver drager sit Kors med Tolmodighed saa,
Som Gud og Naturen har lagt hannem paa.

Lad Gjerrighed ikke betage din Mand,
Se hvortil Fal Penge i Niddingens Haand,
Forbandet saa er de hver Menneskeslæggt,
Som ikke kan vide at spise sig mæt,

Misund ei din Broder naar som Du forstaaer
At Lykken den hannem i Hænderne gaar,
Hvi vil Du se surt fordi Herren er god,
Dg gjør Dig selv daarlig med Avind imod.

Naar Nogen, som er vanvittig af Forstand,
Tal Gud, som har skabt Dig, langt bedre end han,
Guds Veie ere urandsagelig slet,
Hvad han har gjort kroget, ei gjøres kan ret.

Om Gud Dig meddeleer stor Rigdom og Guds,
Lad ikke Begjærighed være derhos,
Betænk at Du nogen til Verden hid kom
Dg bort skal Du nogen naar Tiden er om.

Naakommer din Broder et Fald eller Saar,
Ræk hannem Haanden ifald Du formaar,
Den Naade Du maaler med ud til din Ven,
Den samme skal Dig og tilmaales igjen.

Øvel Dig ikke selv med formegen Omhu,
Tænk Gud har udgivet saameget endnu,
Som han haver givet, vær Du derfor glad,
Den, som slabte Munden, han stikker vel Mad.

Nos ikke dine egne Begjæringer ud,
Du gjør Dig dermed ei retfærdig for Gud,
Lad venstre ei vide hvad høire Haand gjør,
Du gjør som en ærlig Mand sømmer og bør.

Sæt aldrig din Tillid til Fyrsterne Gunst,
Ihi Menneskets Anslag de bliver omsonst,
Naar Døden den kommer, ta'er Fyrsterne hen,
Hvor vil Du da finde din Guds Hjælp igjen.

Tal intet med mindre du ved det er sandt,
Det er ikke sabert at fare med Tante.
Ihi hvo der befindes med Løgn at fremgaa,
Hans Ord, kan aldrig mere til Troen bestaa.

Vær altid forsigtig og klog i din Sag,
Jeg siger dig Verden er fuld af Bedrag,
Dg efter at Tiden sig vanskelig ter,
Saa er det fornødent at man sig omsær.

Kantippa vandarta, lad ei spørges om dig,
Hun førte mod Manden Rebellion Krig,
Se Satan som løber forbitret og vild,
Lad ham ei faa Lov at oplade sin Ild.

Ynk ikke den Unge, læg Nis paa hans Liv,
Voi Grenen itidest før den bliver stiv,
Den ellers dig virkelig Hjertesorg gjør,
Hvo arveløs lever han arveløs dør.

Zebaoth, Gud Fader, Gudernes Gud,
Forkjemmer dem alle som elsker dine Bud,
Dg alle, som ere forførte fra den
O Herre, sør dennem paa ret Vei igjen.

Goindelig ere, o Herre! dine Aar,
Du bliver den samme som du er og var,
Dg naar vores jordiske Hus falder ned,
Saa giv os et andet uden Hænder bered.

En smukt Kjerlighedsvisc.

Mel. O! Du elste Ven og Venstabs Glæde.

Skjæbnens Bog man ei forstaar at læse, Den er skjult
for vores svage Blik; :: Derfor snarlig Modgangs Storme
blæse, Uden at vi derom vide sit. ::

Jeg var ung, i Ungdoms Glæder banked, Kjerlighedens
Fantasi mig tog; :: Smukke Pigers Yndest derhos sanked'
Men du Taabe, hvor jeg mig bedrog. ::

Til en yndig Pige jeg saa veiler, Strax sin Haand
hun villig mig hengav; :: Jeg en Stund i disse Flammer
seiler, Til jeg stoder an mod Verdens Hav. ::

Jeg paa hendes unge Hjerte ponsed', Og dets Slag
jeg sit til mig henvendt; :: Hun var Alt, hvad jeg i
Verden onsked', Glædens Fattel var hos mig antændt. ::

Men en anden Retning snart jeg tager, Rigdoms
Griller til min Hjerne sloi; :: Lumsk i Tanken hurtig
mig opdrager, At jeg Pigen noget var for hoi. ::

Dine nogne Dyder ikke veier Dg med Verdens Glands
og Herlighed, :: Dg det er jo Alting hvad du eier, Disse
Tanter fasted' jeg ved mig. ::

Dyplagsordre hende jeg meddeler, Siden Taarestrømme
hendes Kind :: Har berøvet præget af de Glæder, hvori
engang hun var kommen ind. ::

Nu store Tanter mig i Skyen sender, Blot for Jom-
fru-Rang og Guld at naa, :: Til saadant marvlost Lei
jeg mig henvender, Hvor en Finger ikke taales paa. ::

Uden Ophold træffer jeg en Pige, Mig sit Hjerte
strax hun overlod :: Denne stulde regnes blandt de Nige,
Ja hun var skøn, Dg det hun selv forstod. ::

Benner hør, hvad sig det saa begiver, Forældres Bud
nu denne lyde maa; :: Strax de sit vor Kjerlighed at
vide, Maatte vi med Sorg adskilte gaa. ::

Mine Midler her for ringe vare, Mine store Tanter
faldt igjen: :: Fortjent jeg selv nu er i samme Snare,
Dom jeg spendte mod min første Ven. ::

Hvorfor skal af Glimmer Diet blændes, Dette Slor
hvorunder støvet bor, :: Hvormed Daarftabshlystet tidt
omspændes, Dg bli'r dyrket til den slaar sin Rod. ::

Sorgens Kalk jeg nu har faaet smage, Hjertet aldrig
mere finder Ro; :: Intet mer jeg talde kan tilbage,
Evunden er den Tid, da jeg var tro. ::

Mine gode Benner og Veninder, hør hvad jeg til
Eder siige vil: :: Søg den Ven, som Hjertet selv udfinder,
Lad den for evig Eder høre til. ::

Fæst ei Tanken til de gyldne Flitter, Som en Stjerne-
glands i Diet skjær; :: Vær betænksom, at det ei besmitter
Dig din Ungdoms Lyfkes Morgenstær. ::

Tillkjøbs hos G. B. Strøm.

[kra] u.d.